

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

18 sierpnia

N° 62.

Rok 1936.

T R E Ś Ć :

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA

- Poz.: 453**—Skarbu z dnia 20 czerwca 1936 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Spraw Wewnętrznych w sprawie wykonania ustawy o klasyfikacji gruntów dla podatku gruntowego 995

OBWIESZCZENIA MINISTRÓW:

- Poz.: 454**—Spraw Wewnętrznych z dnia 26 czerwca 1936 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych 1007
- 455**—Skarbu z dnia 30 lipca 1936 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu statutu Banku Polskiego 1020

453.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 20 czerwca 1936 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Spraw Wewnętrznych w sprawie wykonania ustawy o klasyfikacji gruntów dla podatku gruntowego.

Na podstawie art. 3, 5, 8, 10 i 12 ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o klasyfikacji gruntów dla podatku gruntowego (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 203) zarządzam co następuje:

Przepisy wstępne.

§ 1. (1) Artykuły powołane w rozporządzeniu niniejszem bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o klasyfikacji

gruntów dla podatku gruntowego (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 203).

(2) Paragrafy powołane w rozporządzeniu niniejszem bez bliższego określenia oznaczają paragrafy rozporządzenia niniejszego.

(3) Ilekroć w rozporządzeniu niniejszem jest mowa o izbach skarbowych, odnosi się to również do Wydziału Skarbowego Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego, a ilekroć jest mowa o dyrektorze izby skarbowej — do Naczelnika tego Wydziału.

§ 2. (1) Za „posiadłość gruntową”, w rozumieniu rozporządzenia niniejszego, uważa się ogólny obszar gruntów, należący do jednego posiadacza, położony w tej samej miejscowości.

(2) Za „posiadacza”, w rozumieniu rozporządzenia niniejszego, uważa się:

- 1) osobę, która posiada formalny tytuł własności, lub też nie posiadając formalnego tytułu, korzysta z gruntu w charakterze właściciela.

W przypadkach, gdy w odniesieniu do tej samej posiadłości gruntowej istnieje równocześnie osoba posiadająca formalny tytuł własności i osoba korzystająca z gruntu w charakterze właściciela, oraz w innych wątpliwych przypadkach — za posiadacza uważa się tę osobę, która faktycznie korzysta z gruntu w charakterze właściciela,

2) podatkową jednostkę zbiorową na obszarze województw środkowych i wschodnich. W imieniu tej jednostki występuje sołtys oraz dwóch członków, wybranych przez radę gromadzką (zebranie gromadzkie).

(3) Za „miejscowość”, w rozumieniu rozporządzenia niniejszego, uważa się gromadę, gminę wiejską, jeżeli składa się ona z jednej tylko miejscowości, oraz miasto.

§ 3. (1) Za „podatkową jednostkę zbiorową” na obszarze województw środkowych i wschodnich, w rozumieniu rozporządzenia niniejszego, uważa się ogólny obszar gruntów, położonych w jednej miejscowości, od których należy państwowy podatek gruntowy wymierzany jest obecnie nie dla oddzielnych właścicieli, lecz dla ogółu lub części właścicieli gruntów tej miejscowości, rozkładu zaś sumy należnego podatku pomiędzy tych właścicieli dokonywa zebranie gromadzkie lub zebranie właścicieli gruntów. Nie uważa się jednak za podatkową jednostkę zbiorową gruntów, wchodzących w skład tych obecnych podatkowych jednostek zbiorowych, co do których przeprowadzone zostało scalenie na podstawie ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr. 92, poz. 833) lub poprzednio obowiązujących przepisów, albo — które zostały włączone do granic administracyjnych miast.

(2) Posiadacze gospodarstw, wchodzących w skład podatkowych jednostek zbiorowych, mogą złożyć do powiatowej komisji klasyfikacyjnej wnioski na piśmie o traktowanie ich gruntów, jako odrębnej posiadłości gruntowej, pod warunkiem dołączenia do tego wniosku planów pomiarowych swych gruntów, sporządzonych przez mierniczego przysięgłego w sposób umożliwiający wkreślenie posiadłości na planie miejscowości (§ 31). Przepis powyższy stosuje się również do posiadaczy części gospodarstw, wykazanych jako całość na planach klasyfikacyjnych, sporządzonych w związku z przebudową ustroju rolnego; w tych przypadkach zamiast planu pomiarowego wydzielonej części może być dołączony do wniosku odrys lub wyciąg z odrysu planu klasyfikacyjnego, sporządzonego w związku z przebudową ustroju rolnego, z wkreśleniem na nim granicy wydzielonej części.

§ 4. (1) Za „większą własność gruntową”, w rozumieniu rozporządzenia niniejszego uważa się:

- 1) w województwach zachodnich, południowych i środkowych, gospodarstwa o łącznym obszarze ponad 50 ha,
- 2) w województwach pozostałych, gospodarstwa o łącznym obszarze ponad 100 ha, bez względu na kategorie gruntów, wchodzących w skład tych gospodarstw.

(2) Za „mniejszą własność gruntową” uważa się gospodarstwa pozostałe.

Władze klasyfikacyjne i ich właściwość.

§ 5. Władzami klasyfikacyjnymi są:

- 1) powiatowe komisje klasyfikacyjne,
- 2) wojewódzkie komisje klasyfikacyjne,
- 3) Główna Komisja Klasyfikacyjna.

Powiatowe komisje klasyfikacyjne.

§ 6. Powiatowe komisje klasyfikacyjne dokonują klasyfikacji gruntów, z wyjątkiem gruntów, stanowiących własność Państwa.

§ 7. (1) Na obszar każdego powiatu, łącznie z objętymi jego granicami powiatami miejskimi, tworzy się jedną powiatową komisję klasyfikacyjną. Dla obszaru m. st. Warszawy tworzy się jedną powiatową komisję klasyfikacyjną.

(2) Powiatowa komisja klasyfikacyjna czynna jest przy urzędzie skarbowym. Jeżeli na obszarze działania powiatowej komisji klasyfikacyjnej, znajduje się kilka urzędów skarbowych, urząd, przy którym komisja jest czynna, wyznacza dyrektor izby skarbowej.

§ 8. (1) Przewodniczącym powiatowej komisji klasyfikacyjnej jest naczelnik tego urzędu skarbowego, przy którym komisja jest czynna.

(2) Przy powiatowej komisji klasyfikacyjnej czynnych jest po jednym lub więcej klasyfikatorze i mierniczym, powołanych przez dyrektora izby skarbowej.

§ 9. (1) Jeżeli na obszarze powiatowej komisji klasyfikacyjnej znajdują się miasta wydzielone, przewidziany w art. 7 skład komisji ulega na podstawie art. 10 zmianom następującym:

- 1) oprócz dwóch członków i zastępców, powołanych z listy, przedstawionej przez radę powiatową, powołuje urząd skarbowy jeszcze po dwóch członków i zastępców z listy, przedstawionej przez radę miejską każdego miasta wydzielonego;
- 2) członkowie ci i zastępcy powinni pochodzić z grona miejscowych płatników państwowego podatku gruntowego;
- 3) w posiedzeniach komisji biorą oni udział tylko wówczas, gdy przedmiotem obrad są sprawy, dotyczące gruntów odnośnego miasta. W tych przypadkach nie biorą udziału w posiedzeniach komisji członkowie i zastępcy, powołani z listy rady powiatowej;
- 4) przepis ust. (1) art. 7, stanowiący, że jeden członek i zastępca powinni być przedstawicielami większej, a jeden członek i zastępca — mniejszej własności gruntowej, nie stosuje się do członków i zastępców, powołanych z list rad miejskich miast wydzielonych.

(2) W skład powiatowej komisji klasyfikacyjnej na obszar m. st. Warszawy wchodzi jako przed-

stawiciele miejscowych płatników państwowego podatku gruntowego dwaj członkowie i ich zastępcy, powołani przez urząd skarbowy z listy, przedstawionej przez organ stanowiący gminy m. st. Warszawy. Przepisy pkt. 2) i 4) ust. (1) mają tu odpowiednie zastosowanie.

§ 10. Na obszarze województwa śląskiego kandydatów na członków i zastępców powiatowych komisji klasyfikacyjnych — z pośród płatników państwowego podatku gruntowego, przedstawia rada wojewódzka.

§ 11. (1) W celu utworzenia powiatowej komisji klasyfikacyjnej urząd skarbowy zwraca się pisemnie:

- 1) do właściwej izby rolniczej — o wyznaczenie dwóch delegatów na członków komisji i dwóch na zastępców członków,
- 2) do związku samorządu terytorjalnego — o przedstawienie listy kandydatów na członków komisji i zastępców członków, z pośród miejscowych płatników państwowego podatku gruntowego. Przedstawiona lista powinna zawierać co najmniej po czterech kandydatów na członków i ich zastępców, przyczem połowa powinna być przedstawicielami większej, połowa zaś mniejszej własności gruntowej.

(2) O powołaniu na członków komisji lub ich zastępców zawiadamia naczelnik urzędu skarbowego osoby powołane oraz właściwy związek samorządu terytorjalnego.

§ 12. (1) Członkami i zastępcami członków powiatowych komisji klasyfikacyjnych, o ile chodzi o osoby delegowane przez samorząd gospodarczy lub powołane z list przedstawionych przez związki samorządu terytorjalnego, mogą być tylko obywatele Rzeczypospolitej, którzy ukończyli 30 rok życia, korzystają w pełni z praw cywilnych i obywatelskich i nie byli karani za przestępstwa skarbowe, zagrożone karą pozbawienia wolności.

(2) Członkowie i zastępcy członków powiatowych komisji klasyfikacyjnych, delegowani przez izby rolnicze oraz powołani z listy przedstawionej przez związki samorządu terytorjalnego, powinni posiadać wykształcenie rolnicze lub długoletnią praktykę rolniczą oraz w miarę możliwości doświadczenie w dziedzinie klasyfikacji gruntów.

(3) W razie delegowania przez izbę rolniczą osób, nieposiadających przewidzianych w ust. (1) kwalifikacji, naczelnik urzędu skarbowego zwraca się do izby rolniczej z żądaniem delegowania innych osób na członków i zastępców członków.

§ 13. (1) Mandat członka (zastępcy członka) powiatowej komisji klasyfikacyjnej, delegowanego przez izbę rolniczą oraz powołanego z listy związku samorządu terytorjalnego, gaśnie:

- 1) w razie nieprzybycia bez należytego usprawiedliwienia na trzy kolejne posiedzenia komisji,

2) w razie utraty warunków piastowania mandatu, określonych w ust. (1) § 12,

3) w odniesieniu zaś do członków powołanych z listy związku samorządu terytorjalnego, ponadto, gdy członek (zastępca członka) przestał być płatnikiem państwowego podatku gruntowego w okręgu komisji,

4) w razie zmiany w obszarze gospodarstwa posiadanego przez członka (§ 4), wskutek której członek traci charakter przedstawiciela większej lub mniejszej własności gruntowej.

(2) O wygaśnięciu mandatu członka lub zastępcy członka powiatowej komisji klasyfikacyjnej orzeka postanowieniem przewodniczący komisji.

(3) Od postanowienia przewodniczącego powiatowej komisji klasyfikacyjnej służy zażalenie do przewodniczącego wojewódzkiej komisji klasyfikacyjnej w terminie 14 dni, licząc od dnia następnego po doręczeniu postanowienia.

(4) W razie niewłaściwego spełniania przez członka (zastępcę członka) komisji z ramienia samorządu gospodarczego lub terytorjalnego swych obowiązków, Minister Skarbu na wniosek przewodniczącego powiatowej komisji klasyfikacyjnej, poparty uchwałą wojewódzkiej komisji klasyfikacyjnej, może pozbawić go mandatu.

§ 14. (1) W razie wygaśnięcia (utruty) mandatu członka (zastępcy członka) powiatowej komisji klasyfikacyjnej, powołanego z listy przedstawionej przez związek samorządu terytorjalnego, powołuje się nowego członka (zastępcę członka) w trybie przewidzianym w paragrafach poprzednich, przyczem nowa lista kandydatów powinna obejmować na miejsce każdego ustępującego członka (zastępcy członka) co najmniej podwójną ilość kandydatów.

(2) W razie wygaśnięcia (utruty) mandatu członka (zastępcy członka), delegowanego przez izbę rolniczą, ta ostatnia powinna delegować innego członka (zastępcę członka), przyczem przepisy paragrafów poprzednich mają odpowiednie zastosowanie.

§ 15. Członkowie powiatowej komisji klasyfikacyjnej, nie będący urzędnikami państwowymi, składają przy obejmowaniu swych obowiązków przyrzeczenie, że obowiązki swe pełnić będą według najlepszej wiedzy i sumienia.

§ 16. Przewodniczący powiatowej komisji klasyfikacyjnej kieruje pracami komisji; jest odpowiedzialny za terminowe i należyte wykonanie zadania komisji, zwołuje jej posiedzenia, ustala porządek obrad, kieruje obradami, zbiera materiały potrzebne do prac komisji, wykonywa jej uchwały oraz występuje w jej imieniu nazewnątrz.

§ 17. (1) Członkowie powiatowej komisji klasyfikacyjnej powinni być zawiadomieni o terminie posiedzenia komisji co najmniej na 7 dni przed posiedzeniem. Niemożność przybycia powinni członkowie bezwzględnie usprawiedliwić. O ile pozostało dość czasu, przewodniczący zaprasza w tym przypadku na posiedzenie zastępcę.

(2) Powiatowa komisja klasyfikacyjna zdolna jest do powzięcia uchwał, jeżeli na jej posiedzeniu obecnych jest, oprócz przewodniczącego, co najmniej dwóch członków (zastępców członków), z których przynajmniej jeden z grona przedstawicieli bądź to samorządu gospodarczego bądź też terytorjalnego.

(3) Uchwały powiatowej komisji klasyfikacyjnej zapadają większością głosów obecnych członków (zastępców członków). Przewodniczący nie głosuje, lecz jedynie rozstrzyga w razie równości głosów.

(4) Członek, który przy głosowaniu nie zgodził się z większością, może żądać umieszczenia w protokole jego odrębnego zdania.

§ 18. Przewodniczący i członkowie powiatowej komisji klasyfikacyjnej oraz ich zastępcy nie mogą uczestniczyć w posiedzeniach podczas obrad i uchwał, dotyczących klasyfikacji gruntów, należących do nich samych, do ich małżonków, krewnych i powinowatych w linii wstępnej i zstępnej albo w bocznej do drugiego stopnia, do osób, do których pozostają w stosunku opieki, kurateli lub przysposobienia, do ich pracodawców lub pracowników, albo też osób, których są prawnymi zastępcami lub pełnomocnikami.

§ 19. Z obrad i uchwał powiatowej komisji klasyfikacyjnej spisuje się protokoły, które podpisuje przewodniczący i protokolant.

Wojewódzkie komisje klasyfikacyjne.

§ 20. Wojewódzkie komisje klasyfikacyjne:

- 1) załatwiają zażalenia na postanowienia (§ 43 i 54) oraz odwołania (§ 49 ust. (1)) i sprzeciw (§ 49 ust. (2)) od orzeczeń powiatowych komisji klasyfikacyjnych,
- 2) dokonywują klasyfikacji gruntów, stanowiących własność Państwa, w porozumieniu z właściwą władzą,
- 3) opracowują projekty instrukcyj regionalnych, przewidzianych w ust. (4) art. 3,
- 4) sprawują nadzór nad powiatowymi komisjami klasyfikacyjnymi, wydają im odpowiednie pouczenia i zarządzenia w celu zachowania jednolitości w postępowaniu i klasyfikowaniu.

§ 21. (1) Na obszar każdego województwa tworzy się jedną wojewódzką komisję klasyfikacyjną, z siedzibą przy izbie skarbowej.

(2) Na obszar województwa warszawskiego oraz m. st. Warszawy tworzy się jedną wojewódzką komisję klasyfikacyjną, czynną przy Izbie Skarbowej Okręgowej w Warszawie.

§ 22. Przewidziany w art. 7 skład wojewódzkiej komisji klasyfikacyjnej, ulega na podstawie art. 10 na obszarze województw południowych i zachodnich tej zmianie, że w miejsce kierownika oddziału podatków realnych izby skarbowej wchodzi kierownik oddziału (referatu) katastralnego.

§ 23. Przewodniczącym wojewódzkiej komisji klasyfikacyjnej jest dyrektor izby skarbowej, przy której komisja jest czynna.

§ 24. W celu utworzenia wojewódzkiej komisji klasyfikacyjnej, dyrektor izby skarbowej zwraca się pisemnie do izby rolniczej o wyznaczenie po czterech delegatów na członków i zastępców członków.

§ 25. (1) Członkowie i zastępcy członków wojewódzkiej komisji klasyfikacyjnej, delegowani przez izbę rolniczą, powinni posiadać wyższe wykształcenie rolnicze — o ile są przedstawicielami większej własności gruntowej, średnie lub niższe wykształcenie rolnicze — o ile są przedstawicielami mniejszej własności gruntowej, albo też — jedni i drudzy — wieloletnią praktykę rolniczą oraz, w miarę możliwości, doświadczenie w dziedzinie klasyfikacji gruntów.

(2) W razie delegowania przez izbę rolniczą osób, nieposiadających przewidzianych w ust. (1) kwalifikacji, dyrektor izby skarbowej zwraca się do izby rolniczej z żądaniem delegowania innych osób na członków i zastępców członków.

§ 26. (1) Do ważności uchwał wojewódzkiej komisji klasyfikacyjnej wymagana jest obecność, oprócz przewodniczącego, co najmniej czterech członków, z których przynajmniej jeden powinien być delegatem izby rolniczej.

(2) Poza to do wojewódzkiej komisji klasyfikacyjnej mają odpowiednie zastosowanie przepisy ust. (1) § 12, pkt. 1), 2) i 4) ust. (1) oraz ust. (2), (3) i (4) § 13, ust. (2) § 14, § 15 i 16, ust. (1), (3) i (4) § 17 oraz § 18 i 19, z tem zastrzeżeniem, że, o ile chodzi o przepis ust. (3) § 13, od postanowienia przewodniczącego wojewódzkiej komisji klasyfikacyjnej służy zażalenie do Ministra Skarbu, a o ile chodzi o przepis ust. (4) § 13, wniosek przewodniczącego wojewódzkiej komisji klasyfikacyjnej powinien być poparty uchwałą Głównej Komisji Klasyfikacyjnej.

Główna Komisja Klasyfikacyjna.

§ 27. Główna Komisja Klasyfikacyjna:

- 1) rozpatruje i opiniuje projekty instrukcyj regionalnych, przewidzianych w ust. (4) art. 3, opracowane przez wojewódzkie komisje klasyfikacyjne;
- 2) przedstawia Ministrowi Skarbu wnioski co do podziału Państwa na okręgi rolnicze i leśne, oraz co do ustalenia stosunku współczynników pomiędzy temi okręgami oraz pomiędzy poszczególnymi kategorjami gruntów i klasami gruntów każdej kategorji;
- 3) opiniuje na żądanie Ministra Skarbu wszelkie projekty rozporządzeń i ogólnych zarządzeń dotyczące klasyfikacji gruntów;
- 4) w przypadkach, przewidzianych w art. 6, wydaje opinie, czy decyzje i orzeczenia powiatowych i wojewódzkich komisji klasyfikacyjnych nie zostały powzięte z naruszeniem materialnych przepisów o klasyfikacji gruntów;

5) sprawuje nadzór nad powiatowemi i wojewódzkimi komisjami klasyfikacyjnymi, wydaje odpowiednie pouczenia i zarządzenia w celu zachowania jednolitości w postępowaniu i klasyfikowaniu.

§ 28. (1) Do ważności uchwał Głównej Komisji Klasyfikacyjnej wymagana jest obecność, oprócz przewodniczącego, co najmniej sześciu członków.

(2) Pozatem do Głównej Komisji Klasyfikacyjnej mają odpowiednie zastosowanie przepisy ust. (1) § 12, pkt. 1) i 2) ust. (1) oraz ust. (2) § 13, § 15 i 16, ust. (1) § 17 oraz § 18 i 19.

Zaliczanie gruntów do poszczególnych kategorii i klas.

§ 29. (1) Grunty o zmiennem użytkowaniu (łąka - rola, łąka - pastwisko i t. p.) traktuje się pod względem kategorii zależnie od ich naturalnych właściwości lub od przeważającego w ostatnich 5 latach użytkowania.

(2) W przypadkach wątpliwych, o kategorii gruntów decyduje przeważający rodzaj użytkowania. W szczególności łąki i pastwiska zadrzewione oraz parki traktuje się jako łąki, lub też jako pastwiska, albo też jako grunty pod lasami.

(3) Za meljoracje, mające wpływ na zaliczenie gruntów do innej kategorii lub do wyższej klasy, uważa się tylko meljoracje trwałe, racjonalnie przeprowadzone. Jeżeli grunty tak zmeljorowane wymagają stałych nakładów na utrzymanie meljoracji i nakłady te są w dostatecznej mierze czynione — zalicza się je o jedną klasę niżej.

(4) Za nakłady i zabiegi, powodujące przychodowość nietrwale wyższą od przeciętnej, uważa się nawożenie, marglowanie, wapnowanie, zagospodarowanie łąk i t. p.

(5) W przypadkach, gdy tabela załączona do art. 3 uzależnia zaliczenie gruntu do stosownej klasy od otrzymywanego plonu, należy brać pod uwagę plon przeciętny, osiągnięty w normalnych latach i w wyniku normalnej uprawy, chyba że tabela uwzględni plony wyjątkowe.

(6) a) Powierzchnię gruntów pod wodami zamkniętymi ustala się na podstawie operatu technicznego, stanowiącego część składową księgi wodnej w myśl przepisów rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 7 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 468) wraz z ewentualnymi późniejszymi zmianami. Dla gruntów pod wodami zamkniętymi, nieposiadających operatu technicznego, powierzchnię właściwą ustala się według stanu faktycznego.

b) Przy klasyfikacji gruntów pod wodami zamkniętymi bierze się za podstawę jakość gleby i ich podglebia. Jeżeli z powodów technicznych klasyfikacja dna jest niemożliwa, klasyfikację należy przeprowadzić na podstawie bezpośrednio przylegających gruntów.

c) Na posiadaczu gruntów, ubiegającym się o obniżenie klasy gruntów pod wodami, ciąży dowód co do warunków uzasadniających obniżenie klasyfikacji. Również powinien on udowodnić jakość gleby i podglebia w razie kwestjonowania klasyfikacji, przeprowadzonej na podstawie przepisów lit. b).

d) Właściwą powierzchnię gruntów pod wodami otwartymi, ustala się według stanu faktycznego, przy normalnym poziomie wód.

e) Grunty, związane z użytkowaniem gruntów pod wodami, nie podlegające zaliczeniu do tej kategorii (wierzchowiny porośnięte szuwarami lub trawami, groble i brzegi wód, bagna i t. p.) zalicza się do kategorii i klasy gruntów — zależnie od ich użytkowania (np. do odpowiedniej klasy łąk, pastwisk lub nieużytków).

(7) Drogi prywatne, oddane na stałe do użytku publicznego traktuje się jako nieużytki, a nie oddane do użytku publicznego, zalicza się do tej samej kategorii i klasy, do której zaliczone zostały grunty przylegające. W przypadkach wątpliwych decyduje przeważająca kategoria i klasa tych gruntów.

(8) Grunty pod torami kolei prywatnych użytku publicznego traktuje się jako nieużytki, a grunty pod torami kolei prywatnych użytku prywatnego zalicza się do tej samej kategorii i klasy, do której zaliczone zostały grunty przylegające. W przypadkach wątpliwych decyduje przeważająca kategoria i klasa tych gruntów.

§ 30. (1) Grunty o obszarze do $\frac{1}{4}$ ha, przylegające do gruntów innej kategorii należących do tego samego posiadacza, lub otoczone takimiż gruntami, można zaliczyć do tej samej kategorii, do której należą grunty przylegające lub otaczające o obszarze co najmniej czterokrotnie większym. W przypadkach wątpliwych decyduje przeważająca kategoria gruntów przylegających lub otaczających.

(2) Grunty o obszarze do 1 ha, przylegające do należących do tego samego posiadacza gruntów tej samej kategorii lecz innej klasy, lub otoczone takimiż gruntami, mogą być zaliczone do tej samej klasy, do której zaliczone zostały grunty przylegające lub otaczające o obszarze co najmniej czterokrotnie większym.

Pomiary gruntów.

§ 31. Wyniki klasyfikacji gruntów powinny być uwidocznione na planach istniejących, lub na planach sporządzonych na podstawie nowego pomiaru. Granice błędów w obliczaniu powierzchni nie powinny przekraczać w stosunku do ogólnych obszarów posiadłości gruntowych, jak również kategorii i klas gruntów, 5% obliczonej powierzchni dla obszarów poniżej 3 ha, 4% dla obszarów od 3 — 10 ha, oraz 2% dla obszarów pozostałych.

Postępowanie klasyfikacyjne. Czynności przygotowawcze.

§ 32. (1) Zarządy gmin wiejskich i miejskich na obszarze województw środkowych i wschodnich oraz zarząd m. st. Warszawy, obowiązane są sporządzić i przesłać powiatowym komisjom klasyfikacyjnym wykazy (Wzór Nr. 1), obejmujące wszystkie posiadłości gruntowe, położone w każdej miejscowości.

(2) Na obszarze pozostałych województw zarządy gmin wiejskich i miejskich sporządzają i przesyłają powiatowym komisjom klasyfikacyjnym wy-

kazy (Wzory Nr. 1 oraz 1-a) tylko na żądanie przewodniczącego komisji.

(3) Wykazy, o których mowa w ust. (1) i (2), powinny być sporządzone i przesłane powiatowym komisjom klasyfikacyjnym w terminie dni 30, licząc od dnia otrzymania druków tych wykazów.

§ 33. Przewodniczący powiatowej komisji klasyfikacyjnej zarządza:

- 1) zebranie wszelkich istniejących materiałów pomiarowych i innych, zawierających dane co do obszaru poszczególnych posiadłości gruntowych, sposobu użytkowania i jakości gruntów, wykorzystując w tym celu przepisy ust. (1) art. 9;
- 2) sprawdzenie przez mierniczego na gruncie zgodności zebranych materiałów pomiarowych ze stanem faktycznym;
- 3) dokonanie nowych pomiarów i uzupełnienie lub sporządzenie planów dla tych miejscowości, dla których materiałów pomiarowych albo wogóle brak, albo też istnieją, lecz nie nadają się dla celów klasyfikacji lub wymagają uzupełnienia.

§ 34. W miejscowościach, dla których plany istnieją, mierniczy, po stwierdzeniu w terenie zgodności planów z gruntem, uzgodni obszary gruntów, zawarte w wykazach (§ 32), z obszarami wykazanymi na planach.

§ 35. (1) W przypadkach, przewidzianych w pkt. 3) § 33, mierniczy przeprowadza pomiary, sporządza nowe plany lub uzupełnia istniejące i ustala obszary gruntów zgodnie z wynikami dokonanych pomiarów. Obszary gruntów, otrzymane z nowego pomiaru, mierniczy uzgadnia z obszarami podanymi w wykazach (§ 32).

(2) Plany, o których mowa w ust. (1), mają charakter dokumentu publicznego wyłącznie w odniesieniu do spraw związanych z klasyfikacją gruntów dla podatku gruntowego, co w tytule planu powinno być zaznaczone.

§ 36. (1) Po sprawdzeniu przez mierniczego istniejących materiałów pomiarowych i sporządzeniu nowych, przewodniczący powiatowej komisji klasyfikacyjnej deleguje do każdej miejscowości klasyfikatora, którego zadaniem jest określić do jakich kategorii i klas należy zaliczyć grunty tej miejscowości, przy zastosowaniu przepisów art. 3, tabeli klas gruntów, stanowiącej załącznik do tegoż artykułu oraz przepisów § 29 i 30.

(2) Dla celów określonych w ust. (1) obowiązuje stan faktyczny w dniu dokonywania czynności przez klasyfikatora.

§ 37. Dla ustalenia kategorii i klas gruntów, klasyfikator bada grunty, w razie potrzeby przesłuchuje ich posiadaczy oraz osoby znające miejscowe stosunki i przeprowadza te wszystkie dochodzenia, które dla celów klasyfikacji okażą się konieczne.

§ 38. W odniesieniu do gruntów, położonych na obszarze województw, w których prowadzi się

kataster gruntowy, oraz w odniesieniu do gruntów, których klasyfikacja dokonana została w swoim czasie, bądź to w związku z przebudową ustroju rolnego, bądź też w związku z udzieleniem pożyczki przez instytucje kredytu długoterminowego, klasyfikator może, po dokonaniu czynności przewidzianych w § 37, przyjąć pomocniczo przy ustalaniu klas dane, zawarte w operatach katastralnych, bądź też w operatach sporządzonych przy przebudowie ustroju rolnego lub też przy udzieleniu pożyczki.

§ 39. (1) Klasyfikator i mierniczy dokonywują swych czynności w obecności sołtysa lub podsołtysa oraz dwóch przedstawicieli gromady wyznaczonych przez radę gromadzką lub zebranie gromadzkie. W miejscowościach, które są gminami wiejskimi, oraz w miastach klasyfikator i mierniczy dokonywują swych czynności w obecności dwóch przedstawicieli gminy, wyznaczonych przez zarząd gminy.

(2) Nieobecność przedstawicieli, wymienionych w ust. (1), pomimo ich wezwania, nie wpływa na ważność dokonywanych czynności przez klasyfikatora i mierniczego.

§ 40. (1) Posiadacze gruntów mogą być obecni przy czynnościach klasyfikatora i mierniczego, jak również zgłaszać im bezpośrednio, ustnie i pisemnie, swe uwagi, składać wyjaśnienia, stawiać wnioski oraz składać dowody. Ustne uwagi, wyjaśnienia i t. p. powinny być zaznaczone w protokole (§ 41) i przez składającego podpisane, a ofiarowane dowody powinny być doń dołączone.

(2) Przeciwno ustaleniom klasyfikatora posiadacz gruntu może wnieść zastrzeżenie do powiatowej komisji klasyfikacyjnej, w ciągu dni 14, licząc od dnia następnego po spisaniu protokołu. Jeśli posiadacz gruntów wnieśli zastrzeżenie po wyznaczonym terminie, powiatowa komisja klasyfikacyjna może darrować przekroczenie terminu, według swego uznania.

(3) Niezależnie od prawa wniesienia zastrzeżenia, posiadacz gruntów może zgłosić do protokołu, lub też w odrębnym piśmie wniesionem w terminie wyżej wspomnianym, życzenie złożenia ustnych wyjaśnień przed powiatową komisją klasyfikacyjną.

§ 41. (1) Z czynności klasyfikatora powinien być sporządzony dla obszaru każdej miejscowości, lub jej części, operat klasyfikacyjny, który składa się z protokołu oraz planu klasyfikacyjnego.

(2) Protokół powinien zawierać w szczególności charakterystykę gruntów, uzasadniającą zaliczenie ich do poszczególnych kategorii i klas oraz — przy gruntach meljorowanych — szczegółową wzmiankę, czy meljoracje są trwałe, racjonalnie przeprowadzone (ust. (3) § 29), czy wymagają stałych nakładów celem utrzymania ich w należyłym stanie i czy nakłady te są czynione w dostatecznej mierze. Protokół powinien być przez klasyfikatora odczytany osobom wymienionym w ust. (1) § 39 oraz obecnym przy tem posiadaczom gruntów, przyczem klasyfikator powinien im wyjaśnić, do jakich kategorii i klas projektuje się zaliczenie ich gruntów i na czym się to zaliczenie opiera, zaznajomić ich z planem klasyfikacyjnym, oraz pouczyć o służącym im prawie zgłoszenia zastrzeżeń (§ 40) przeciwko usta-

leniom klasyfikatora. Protokół powinien być podpisany przez klasyfikatora oraz osoby, wymienione w ust. (1) § 39.

(3) Plan klasyfikacyjny stanowi plan sprawdzony lub nowosporządzony zgodnie z przepisami § 34 i 35, na którym powinny być wyznaczone granice posiadłości gruntowych i granice poszczególnych kategorii i klas gruntów. Plan klasyfikacyjny powinien być podpisany przez klasyfikatora, mierniczego oraz osoby, wymienione w ust. (1) § 39, o ile brały one udział przy klasyfikacji gruntów.

Czynności klasyfikacyjne.

§ 42. Przewodniczący powiatowej komisji klasyfikacyjnej poddaje operat klasyfikacyjny oraz wniesione zastrzeżenia (§ 40) pod obrady komisji.

§ 43. (1) Powiatowa komisja klasyfikacyjna bada otrzymany operat klasyfikacyjny i zastrzeżenia (ust. (2) § 40) oraz wszelkie inne dołączone materiały — a w razie uznania, że zebrany materiał wymaga uzupełnienia — zarządza przeprowadzenie dodatkowych dochodzeń, zjeżdża na grunt, przesłuchuje posiadaczy gruntów, świadków oraz osoby znające miejscowe stosunki, — wogóle przeprowadza wszelkie badania, które dla dokonania klasyfikacji okażą się konieczne. Posiadacze gruntów, którzy wyrazili życzenie złożenia ustnych wyjaśnień (ust. (3) § 40) powinni być w każdym razie wezwani celem przesłuchania przez powiatową komisję klasyfikacyjną przed wydaniem przez nią orzeczenia o klasyfikacji gruntów (§ 45).

(2) Jeżeli konieczny jest zjazd na grunt, komisja deleguje ze swego grona jednego lub więcej członków.

(3) Koszty wynagrodzenia świadków i biegłych, badanych na wniosek posiadacza zarówno w postępowaniu klasyfikacyjnym, jak i odwoławczym, ponosi posiadacz. Przepisy ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 39, poz. 346) i wydanych na jej podstawie rozporządzeń mają w tym względzie odpowiednie zastosowanie. Biegłych wyznacza przewodniczący powiatowej komisji klasyfikacyjnej z urzędu, lub powołuje w tym charakterze osoby zgłoszone przez posiadacza, lecz w tym przypadku tylko z grona klasyfikatorów, profesorów specjalistów lub z listy biegłych, ustalonej przez właściwą wojewódzką komisję klasyfikacyjną w porozumieniu z właściwą izbą rolniczą.

§ 44. Posiadacze, którzy wyrazili życzenie złożenia ustnych wyjaśnień, powinni być zawiadomieni o terminie rozpatrywania sprawy klasyfikacji należących do nich gruntów, co najmniej na 7 dni przed posiedzeniem powiatowej komisji klasyfikacyjnej. Nieprzybycie ich na posiedzenie komisji nie wstrzymuje dokonania klasyfikacji.

§ 45. Po przeprowadzeniu czynności przewidzianych w paragrafach poprzednich, powiatowa komisja klasyfikacyjna dokonywa klasyfikacji gruntów każdej miejscowości lub jej części (ust. (1) § 41), zaliczając te grunty do właściwych kategorii i klas oraz

ustalając granice tych kategorii i klas, poczem wydaje orzeczenie o klasyfikacji gruntów tej miejscowości lub jej części.

§ 46. (1) Orzeczenie o klasyfikacji gruntów składa się z orzeczenia pisemnego oraz planu klasyfikacyjnego, zatwierdzonego przez powiatową komisję klasyfikacyjną.

Orzeczenie pisemne zawiera:

- 1) nazwę komisji, która je wydała,
- 2) nazwę miejscowości, której ono dotyczy,
- 3) treść uchwały powiatowej komisji klasyfikacyjnej,
- 4) datę wydania orzeczenia,
- 5) pouczenie o środkach prawnych,
- 6) podpisy przewodniczącego oraz członków komisji, którzy brali udział w wydaniu orzeczenia.

(2) Postanowienia powzięte w sprawach, przewidzianych w §§ 43, 54 i 56, podpisuje przewodniczący oraz członkowie komisji, którzy brali udział w wydaniu postanowienia.

§ 47. (1) Odpis orzeczenia o klasyfikacji gruntów (odpis orzeczenia pisemnego oraz odrys lub szkic planu klasyfikacyjnego) przesyła przewodniczący powiatowej komisji klasyfikacyjnej zarządowi gminnemu lub miejskiemu.

(2) Otrzymany odpis orzeczenia o klasyfikacji gruntów zarząd gminy wiejskiej przesyła sołtysowi celem niezwłocznego ogłoszenia w sposób stosowany w danej miejscowości. W ogłoszeniu sołtys powinien równocześnie wezwać wszystkich posiadaczy gruntów do zaznajomienia się z treścią orzeczenia, z zaznaczeniem, że termin zaznajomienia się upływa z dniem 14-ym, licząc od dnia ogłoszenia, i że po upływie tego terminu rozpoczyna się bieg 30-dniowego terminu do wniesienia odwołania. W miejscowościach będących gminami wiejskimi i w miastach ogłasza o otrzymaniu orzeczenia, w tenże sam sposób, zarząd gminy.

§ 48. O zamierzonym zjeździe na grunt powiatowej komisji klasyfikacyjnej, delegowanych przez nią członków, klasyfikatora oraz mierniczego, zarząd gminny lub miejski powinien być zawiadomiony co najmniej na 10 dni przed zjazdem. Zarząd gminy winien o tem bezzwłocznie zawiadomić sołtysa, który z kolei zawiadamia zainteresowanych posiadaczy. Zarząd gminy wiejskiej, składającej się z jednej tylko miejscowości oraz zarząd miejski zawiadamiają zainteresowanych posiadaczy bezpośrednio.

Postępowanie odwoławcze.

§ 49. (1) Od orzeczenia o klasyfikacji gruntów posiadacz gruntów może wnieść odwołanie do wojewódzkiej komisji klasyfikacyjnej, w terminie dni 30, licząc od dnia następnego po upływie terminu, o którym mowa w ust. (2) § 47.

(2) Przewodniczący powiatowej komisji klasyfikacyjnej może wnieść od orzeczenia o klasyfikacji gruntów sprzeciw do wojewódzkiej komisji klasyfikacyjnej. Sprzeciw ten powinien być wniesiony do

protokołu posiedzenia komisji, na którym rozpatrywana była sprawa. Odpis sprzeciwu wraz z orzeczeniem o klasyfikacji gruntów przesyła się w trybie przewidzianym (ust. (2) § 47) celem ogłoszenia. Zainteresowani posiadacze gruntów w terminie ustalonym dla wniesienia odwołań mogą w sprawie złożonego sprzeciwu przewodniczącego wnieść swoje uwagi do wojewódzkiej komisji klasyfikacyjnej.

(3) Wniesienie odwołania lub sprzeciwu wstrzymuje uprawomocnienie się wydanego orzeczenia co do wszystkich gruntów, objętych orzeczeniem.

§ 50. Odwołania oraz odpowiedzi na sprzeciw składa się na piśmie, za pośrednictwem powiatowej komisji klasyfikacyjnej, która orzeczenie wydała.

§ 51. (1) Przed upływem terminu do wniesienia odwołania, powiatowa komisja klasyfikacyjna obowiązana jest udzielać posiadaczom gruntów ustnych informacji o podstawach dokonanej klasyfikacji gruntów oraz zezwalać na wgląd do planu klasyfikacyjnego.

(2) Na pisemną prośbę posiadacza gruntu, przewodniczący powiatowej komisji klasyfikacyjnej udziela mu na piśmie, w terminie dni 7 od dnia wniesienia prośby, uzasadnienia dokonanej klasyfikacji.

(3) Wniesienie prośby o wydanie uzasadnienia klasyfikacji zawieszają bieg terminu odwoławczego do dnia, w którym uzasadnienie zostanie doręczone.

§ 52. Odwołanie powinno zawierać:

- 1) imię, nazwisko i adres odwołującego się,
- 2) określenie gruntów, od klasyfikacji których wnosi się odwołanie,
- 3) konkretne zarzuty, wskazujące pod jakim względem odwołujący się uważa orzeczenie za nieprawidłowe,
- 4) uzasadnienie zarzutów i wskazanie środków dowodowych,
- 5) wskazanie pod jakim względem odwołujący się żąda zmiany orzeczenia,
- 6) podpis odwołującego się.

§ 53. Odwołujący się może w odwołaniu wyrazić życzenie złożenia ustnych wyjaśnień przed wojewódzką komisją klasyfikacyjną. W tym przypadku odwołujący się powinien być zawiadomiony o terminie rozpoznania odwołania przynajmniej na 7 dni przed posiedzeniem wojewódzkiej komisji klasyfikacyjnej.

§ 54. (1) Odwołanie, wniesione po terminie, powiatowa komisja klasyfikacyjna pozostawia bez rozpatrzenia, zawiadamiając o tym postanowieniu odwołującego się.

(2) Przeciwno temu postanowieniu służy zażalenie do wojewódzkiej komisji klasyfikacyjnej jedynie w razie sporu co do tego, czy odwołanie wniesiono w terminie. Zażalenie wnosi się za pośrednictwem powiatowej komisji klasyfikacyjnej w terminie dni 14, licząc od dnia następnego po doręczeniu postanowienia.

(3) Jeżeli posiadacz gruntów wnieśli odwołanie lub zażalenie po terminie i uzasadni w niem spóź-

nienie terminu, wojewódzka komisja klasyfikacyjna może w przypadkach zasługujących na uwzględnienie darować przekroczenie terminu, według swego uznania.

§ 55. Powiatowa komisja klasyfikacyjna bada konkretne zarzuty odwołania, ocenia przedstawione dowody, przeprowadza w razie potrzeby uzupełniające badania na gruncie, usuwa istotne wadliwości postępowania i — o ile nie ma zastosowania przepis § 56 — przesyła odwołanie ze swoim wnioskiem wojewódzkiej komisji klasyfikacyjnej, dołączając dotyczące akta klasyfikacyjne.

§ 56. (1) Powiatowa komisja klasyfikacyjna ma prawo rozstrzygać odwołania własną władzą, jeżeli uzna, że podlegają one całkowitemu lub częściowemu uwzględnieniu.

(2) Jeżeli w odniesieniu do tych samych gruntów został wniesiony przez przewodniczącego komisji w myśl ust. (2) § 49 sprzeciw, wówczas przepis ust. (1) nie ma zastosowania.

(3) W przypadku częściowego tylko uwzględnienia odwołania przez powiatową komisję klasyfikacyjną, odwołujący się może w ciągu 14 dni, licząc od dnia następnego po otrzymaniu zawiadomienia o orzeczeniu powiatowej komisji klasyfikacyjnej, zażądać pisemnie, przedstawienia odwołania wojewódzkiej komisji klasyfikacyjnej do rozstrzygnięcia.

(4) Przeciwno całkowitemu lub częściowemu uwzględnieniu odwołania przez powiatową komisję klasyfikacyjną przewodniczący tejże komisji może wnieść sprzeciw do wojewódzkiej komisji klasyfikacyjnej. Sprzeciw ten powinien być wniesiony do protokołu posiedzenia komisji, na którym było rozpatrywane odwołanie.

§ 57. Wojewódzka komisja klasyfikacyjna korzysta przy rozpatrywaniu odwołań z tych samych praw, jakie służą powiatowej komisji klasyfikacyjnej.

§ 58. Jeżeli wojewódzka komisja klasyfikacyjna, rozpatrując odwołanie, stwierdzi wadliwość postępowania klasyfikacyjnego, zwraca odwołanie powiatowej komisji klasyfikacyjnej, celem usunięcia braków postępowania klasyfikacyjnego.

§ 59. Przy rozstrzygnięciu odwołań i sprzeciwów (§ 49) wojewódzka komisja klasyfikacyjna nie jest związana ani orzeczeniem o klasyfikacji gruntów, ani wnioskiem powiatowej komisji klasyfikacyjnej i bądź odrzuca odwołanie lub sprzeciw, bądź też zmienia zaczęzione orzeczenie w odniesieniu do gruntów odwołującego się, lub zwraca sprawę powiatowej komisji klasyfikacyjnej celem ponownego przeprowadzenia klasyfikacji gruntów bądź części, bądź całości gromady.

§ 60. Orzeczenie wojewódzkiej komisji klasyfikacyjnej, nieuwzględniające odwołania lub sprzeciwu częściowo, lub całkowicie, powinno być należycie uzasadnione, zarówno pod względem faktycznym jak i prawnym.

Zwolnienie od opłat stemplowych.

§ 61. Zwalnia się od opłat stemplowych:

- 1) wszelkie pisma wnoszone do komisji klasyfikacyjnych, a pozostające w związku z postępowaniem klasyfikacyjnym i odwoławczym z wyjątkiem pism, o których mowa w ust. (2) § 51,
- 2) pisma, o których mowa w § 64.

Świadczenia osobiste.

§ 62. (1) Posiadacze gruntów obowiązani są do bezpłatnego dostarczenia na termin wyznaczony:

- 1) furmanek potrzebnych do przyjazdu i odjazdu członków komisji, klasyfikatora, mierniczego i innych pracowników oraz do objazdu przez nich terenu przy czynnościach przygotowawczych i klasyfikacyjnych,
- 2) lokalu do urzędowania oraz mieszkania dla osób, wymienionych w pkt. 1),
- 3) robotników oraz potrzebnych narzędzi (łopaty, tyczki i t. p.),
- 4) materiałów, potrzebnych przy przeprowadzaniu pomiarów i badaniu gruntów (kołki i t. p.) w ilości oznaczonej w zawiadomieniu.

(2) Jeżeli przedmiotem pomiarów lub badania gruntów jest obszar podatkowej jednostki zbiorowej, lub obszar obejmujący więcej posiadłości gruntowych, podział świadczeń, określonych w ust. (1), pomiędzy poszczególnych właścicieli lub posiadaczy gruntów ustala sołtys (przełożony gminy).

§ 63. (1) Jeżeli posiadacz gruntów nie uczyni zadość, w całości lub w części, obowiązkom świadczeń osobistych, o których mowa w § 62, świadczenia te wykonane będą na koszt posiadacza przez inne osoby, wynajęte do tego celu bezpośrednio przez osoby, o których mowa w pkt. 1) ust. (1) § 62. Związane z tym wydatki pokrywają te osoby, bezzwłocznie po przedstawieniu im przez osoby wynajęte pokwitowań na należne za wykonane świadczenia sumy. Urząd skarbowy po otrzymaniu tych pokwitowań, wzywa posiadacza gruntu do zapłacenia wyłożonej sumy, wyznaczając mu w tym celu termin 14-dniowy.

(2) Sumy, o których mowa w ust. (1), podlegają przymusowemu ściąganiu w trybie przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 580) wraz z późniejszymi zmianami. Tytuł wykonawczy stanowi decyzja urzędu skarbowego, wydana na podstawie otrzymanych pokwitowań i odpowiadająca co do treści wymogom § 14 wspomnianego rozporządzenia.

§ 64. W przypadkach przewidzianych w ust. (1) § 63, posiadacz gruntu może wnieść odwołanie do izby skarbowej w ciągu dni 14, licząc od dnia

następnego, po otrzymaniu wezwania, o którym mowa w ust. (1) § 63. Decyzja izby skarbowej jest ostateczna.

Opłata za odpisy i odrisy z dokumentów.

§ 65. Za odrisy i odpisy, sporządzane z dokumentów przez komisje klasyfikacyjne na żądanie stron, pobiera się opłaty według następującej taryfy:

a) za odrisy z planów na kalce płóciennej lub papierze rysunkowym na terenach województw środkowych i wschodnich — według taksy ustalonej rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 6 czerwca 1935 r. wydanem w porozumieniu z Ministrem Skarbu o opłatach za scalenie gruntów i znoszenie służebności oraz za odrisy dowodów pomiarowych (Dz. U. R. P. Nr. 43, poz. 290), a na terenach województw południowych i zachodnich — według taksy ustalonej rozporządzeniami Ministra Skarbu: z dnia 8 stycznia 1934 r. w sprawie opłat za prace katastralne na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 92) i z dnia 8 stycznia 1934 r. w sprawie opłat za prace katastralne na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 91) oraz rozporządzeniami Wojewody Śląskiego: z dnia 27 stycznia 1934 r. w sprawie opłat za prace katastralne na obszarze województwa śląskiego (Dz. Ustaw Śląskich Nr. 2, poz. 4) i z dnia 1 maja 1935 r. o uzupełnieniu rozporządzenia z dnia 27 stycznia 1934 r. w sprawie opłat za prace katastralne na obszarze województwa śląskiego (Dz. Ustaw Śląskich Nr. 11, poz. 18);

b) za światłokopje z planów:
dla obszarów do 50 ha 5 zł,
" " od 50 ha do 100 ha 7 zł,
" " ponad 100 ha po 7 groszy od każdego hektara obszaru objętego rysunkiem oraz po 2 grosze od 1 dcm² zużytego na ten cel papieru;

c) za fotokopje z planów lub fotoplanów — po 25 groszy od 1 dcm² zużytego na ten cel papieru oraz po 7 groszy od każdego hektara obszaru, objętego rysunkiem;

d) za wykresy granic lub ciągów poligonowych — ryczałt 3 zł oraz po 10 groszy od 1 dcm² zużytego na ten cel papieru;

e) za odpisy dokumentów — po 1 zł 50 gr od każdej stronicy odpisu.

Przepisy końcowe.

§ 66. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, a równocześnie traci moc rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 12 lipca 1935 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Spraw Wewnętrznych w sprawie wykonania ustawy o klasyfikacji gruntów dla podatku gruntowego (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 340).

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Załączniki do rozp. Min. Skarbu z dnia
20 czerwca 1936 r. (poz. 453).

Wzór Nr. 1.

(Str. 1.)

Miejscowość

Gmina

Powiat

Województwo

WYKAZ POSIADŁOŚCI GRUNTOWYCH

położonych w miejscowości

..... dnia..... 193..... r.

.....
(podpis przełożonego gminy)

(Str. 2).

Nr. porząd- kowy	Imię i nazwisko	Obszar posiadanych gruntów	U W A G I

